

عنوان مقاله:

مدل سازی پراکنش بلوط ایرانی در جنوب غرب ایران بر اساس روش مبتنی بر حضور حداقل آنتروپی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش و توسعه جنگل، دوره 8، شماره 2 (سال 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده‌گان:

- دکتری، مرکز ملی مدیریت منابع ژنتیکی کشاورزی و منابع طبیعی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران.

Kourosh Ahmadi - دکتری اکولوژی جنگل، گروه جنگل داری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

Mahdi Zahravi - استادیار، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

Omid Karami - کارشناس، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان ایلام، ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

آگاهی از پویایی و پراکنش مکانی گونه‌های گیاهی یک استراتژی مهم برای حفاظت از تنوع زیستی است. مدل سازی پراکنش گونه‌های گیاهی یکی از روش‌های مهم در این زمینه است که از شاخص‌های مناسب برای تشخیص روابط متغیرهای مختلف زیستمحیطی و ارزیابی مطلوبیت زستگاه برای یک گونه خاص استفاده می‌کند. در این بررسی برای شناسایی مناطق مناسب برای حضور گونه بلوط ایرانی که یکی از مهم‌ترین گونه‌های درختی در جنگل‌های زاگرس در ایران است، از مدل پراکنش گونه‌ای حداقل آنتروپی استفاده شد. از ۱۶ متغیر محیطی شامل متغیرهای توپوگرافی، اقلیمی و خاکی به عنوان متغیرهای مستقل و نقاط حضور گونه بلوط ایرانی به عنوان متغیر پاسخ استفاده شد. برای ارزیابی مدل از معیار سطح زیر منحنی (AUC) استفاده شد. برای تعیین و ارزیابی اهمیت متغیرهای محیطی از روش جکنایف (Jackknife) استفاده شد. نتایج این پژوهش نشان داد که مدل حداقل آنتروپی (MaxEnt) دارای کارایی بالایی با مقدار سطح زیر منحنی (AUC) ۹۸/۰ بود و متغیرهای متوسط دمای سالیانه، ارتفاع، و بارندگی در چارک مرطوب سال اهمیت بیشتری دارند. همچنین متغیرهای جهت و NDVI کمترین اهمیت را در ساخت مدل داشتند. همچنین در این پژوهش نقشه مطلوبیت رویشگاه گونه بلوط ایرانی در منطقه مورد بررسی تهیه شد که می‌تواند یک منبع مطمئن برای مدیران در امر برنامه‌ریزی برای حفاظت و احیای جنگل‌های تخریب شده در منطقه مورد بررسی باشد.

کلمات کلیدی:

پراکنش جغرافیایی، جک نایف، دینارکوه، آشیان اکولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1840219>

